

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 19 czerwca 2013 r.

DOLiS/DEC-646/13/38491,38499,38505

dot. [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 i art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267), art. 12 pkt 2, art. 22, art. 23 ust. 1 pkt 2 oraz art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.) w zw. z art. 24 ust. 2 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. z 2003 r. Nr 124, poz. 1151 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pana A. Ś., reprezentowanego przez adwokata T. W. z Kancelarii Adwokackiej G. Sp. j., na przetwarzanie jego danych osobowych przez T. S.A. (dawniej H. S.A.), oraz I. Sp. z o.o.,

- 1) odmawiam uwzględnienia wniosku Pana A. Ś. w zakresie dotyczącym przetwarzania jego danych osobowych przez T. S.A.,**
- 2) w pozostałym zakresie umarzam postępowanie.**

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pana A. Ś., zwanego dalej Skarżącym, reprezentowanego przez adwokata T. W. z Kancelarii Adwokackiej G. Sp. j., na przetwarzanie jego danych osobowych przez T. S.A. (dawniej H. S.A.), zwaną dalej W., oraz I. Sp. z o.o., zwaną dalej Spółką. W treści skargi podniesiono, iż „Pismami z dnia [...].10.2012 r., [...].11.2012 r. oraz [...].11.2012 r. I. (...) działając w imieniu H. (aktualnie W.- przyp. GIODO) (...) wzywała Pana A. Ś. do zapłaty należności z tytułu rat składek z tytułu polisy [...] z dnia [...].10.2002 r.”. W związku z podniesionymi okolicznościami pełnomocnik Skarżącego wniósł o nakazanie obu podmiotom zaprzestania przetwarzania jego danych osobowych. Ponadto, w piśmie z dnia [...] lutego 2013 r. pełnomocnik Skarżącego, wezwany uprzednio przez Generalnego Inspektora

Ochrony Danych Osobowych w tym zakresie, uzupełnił braki formalne skargi i doprecyzował, iż kwestionuje także nie wypełnianie przez H. obowiązku informacyjnego określonego w art. 25 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), zwaną dalej ustawą. Niezależnie, w przedmiotowym piśmie, pełnomocnik Skarżącego podtrzymał dotychczas sformułowane żądania, wnosząc o „zakazanie przetwarzania danych osobowych A. Ś. przez H. (...) oraz I. (...) i nakazanie usunięcia przetwarzanych danych”.

W celu rozpatrzenia przedmiotowego wniosku Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych przeprowadził postępowanie wyjaśniające, w toku którego ustalił następujące okoliczności.

1. Skarżący zawarł z N. S.A. umowę obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów potwierdzoną polisą [...]. Na podstawie tejże umowy Skarżący zobowiązany był do zapłacenia składki rocznej w kwocie [...] PLN, płatnej w dwóch ratach.

2. Ponadto Skarżący zawarł z H. S.A. umowę obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych potwierdzoną polisą [...]

3. N. S.A. w 2003 r. zmieniło nazwę na T. S.A. W 2005 r. nastąpiła kolejna zmiana nazwy na H. S.A. Ponadto w dniu [...] grudnia 2012 r. zarejestrowane zostało połączenie T. S.A. jako spółki przejmującej z H. S.A. jako spółki przejmowanej. W wyniku przedmiotowego połączenia W. została administratorem danych osobowych klientów H. S.A.

4. Aktualnie W. przetwarza dane osobowe Skarżącego w zakresie: imion, nazwiska, nr PESEL, obywatelstwa, adresu zamieszkania oraz informacji ubezpieczeniowych, na podstawie art. 442¹ § 2 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. z 1964 r. Nr 16, poz. 93 ze zm.), zwanej dalej Kc, w związku z art. 819 § 3 Kc oraz art. 74 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2009 r. Nr 152, poz. 1223 ze zm.), w celu umożliwienia dochodzenia ewentualnych roszczeń wynikających z umów ubezpieczenia oraz w związku z koniecznością przechowywania rocznych sprawozdań finansowych, czyli w celach archiwalnych.

5. W związku z nieopłaceniem drugiej raty składki polisy nr [...], W. na podstawie art. 31 ustawy, w związku z zawartą w dniu [...] sierpnia 2005 r. umową o obsługę wierzytelności, powierzyła Spółce dane osobowe Skarżącego w zakresie: imienia, nazwiska, nr PESEL, adresu zamieszkania, w ściśle określonym celu, tj. obsługą dochodzenia wymagalnej wierzytelności.

6. W związku z umorzeniem postępowania windykacyjnego wobec Skarżącego, w dniu [...] kwietnia 2013 r. Spółka trwale usunęła wszystkie jego dane osobowe.

Po zapoznaniu się z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

I. Przepisy ustawy o ochronie danych osobowych określają zasady postępowania przy przetwarzaniu danych osobowych przez osoby fizyczne i osoby prawne oraz jednostki organizacyjne

nie będące osobami prawnymi, jeżeli przetwarzają dane osobowe w związku z działalnością zarobkową, zawodową lub dla realizacji celów statutowych. Przetwarzaniem danych są wszelkie operacje wykonywane na danych osobowych, takie jak zbieranie, utrwalanie, przechowywanie, opracowywanie, zmienianie, udostępnianie i usuwanie, a zwłaszcza te, które wykonuje się w systemach informatycznych. Z kolei za dane osobowe uważa się wszelkie informacje dotyczące zidentyfikowanej lub możliwej do zidentyfikowania osoby fizycznej (art. 6 ust. 1 ustawy). Aby przetwarzanie danych osobowych było zgodne z prawem administrator jest obowiązany przetwarzać dane osobowe na podstawie przesłanek określonych w art. 23 ust. 1 pkt 1 – 5 (w przypadku tzw. danych zwykłych) lub w oparciu o art. 27 ust. 2 pkt 1 – 10 ustawy (w przypadku tzw. danych szczególnie chronionych).

Ponadto zgodnie z treścią art. 25 ust. 1 ustawy, w przypadku zbierania danych osobowych nie od osoby, której one dotyczą, administrator danych jest obowiązany poinformować tę osobę, bezpośrednio po utrwaleniu zebranych danych, o: (pkt 1) adresie swojej siedziby i pełnej nazwie, a w przypadku gdy administratorem danych jest osoba fizyczna - o miejscu swojego zamieszkania oraz imieniu i nazwisku, (pkt 2) celu i zakresie zbierania danych, a w szczególności o odbiorcach lub kategoriach odbiorców danych, (pkt 3) źródle danych, (pkt 4) prawie dostępu do treści swoich danych oraz ich poprawiania, (pkt 5) o uprawnieniach wynikających z art. 32 ust. 1 pkt 7 i 8.

Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych w niniejszej sprawie badał, czy u podstaw procesu przetwarzania danych osobowych Skarżącego w przedmiotowej sprawie znajduje się jedna z przesłanek dopuszczalności przetwarzania danych osobowych zawarta w art. 23 ust. 1 ww. ustawy. Zgodnie z tym przepisem, przetwarzanie danych osobowych jest dopuszczalne, gdy: osoba, której dane dotyczą, wyrazi na to zgodę, chyba że chodzi o usunięcie dotyczących jej danych (pkt 1), jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa (pkt 2), jest to konieczne do realizacji umowy, gdy osoba, której dane dotyczą (pkt 3), jest jej stroną lub gdy jest to niezbędne do podjęcia działań przed zawarciem umowy na żądanie osoby, której dane dotyczą, jest niezbędne do wykonania określonych prawem zadań realizowanych dla dobra publicznego (pkt 4), jest to niezbędne dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratorów danych albo odbiorców danych, a przetwarzanie nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą (pkt 5).

Katalog przesłanek legalizujących przetwarzanie danych osobowych jest zamknięty. Każda z nich ma charakter autonomiczny i niezależny. Oznacza to, iż przesłanki te co do zasady są równoprawne, a wobec tego spełnienie co najmniej jednej z przesłanek stanowi o zgodnym z prawem przetwarzaniu danych osobowych.

W tym miejscu należy podkreślić, że Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych wydając decyzję administracyjną zobowiązany jest do rozstrzygnięcia w oparciu o stan faktyczny

istniejący w chwili wydania tej decyzji. To stanowisko potwierdza orzecznictwo sądowe. W szczególności przytoczyć można wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 7 maja 2008 r. w sprawie o sygn. akt I OSK 761/07, gdzie stwierdzono, iż „[b]adając bowiem legalność przetwarzania danych osobowych, GIODO ma obowiązek ustalenia, czy na datę wydawania rozstrzygnięcia w sprawie dane konkretnego podmiotu są przetwarzane oraz czy czynione to jest w sposób zgodny z prawem”.

Odnosząc powyższe do ustalonego w sprawie stanu faktycznego, podkreślenia wymaga, że W. przetwarza obecnie dane osobowe Skarżącego w celach archiwalnych. Zatem w ocenie Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, przedmiotowe przetwarzanie znajduje oparcie w przesłance określonej w art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy. Zgodnie bowiem z art. 442¹ § 2 Kc, jeżeli szkoda wynikła ze zbrodni lub występku, roszczenie o naprawienie szkody ulega przedawnieniu z upływem lat dwudziestu od dnia popełnienia przestępstwa bez względu na to, kiedy poszkodowany dowiedział się o szkodzie i o osobie obowiązanej do jej naprawienia. Wskazany przepis należy zestawić z dyspozycją art. 819 § 3 Kc, w myśl której w wypadku ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej roszczenie poszkodowanego do ubezpieczyciela o odszkodowanie lub zadośćuczynienie przedawnia się z upływem terminu przewidzianego dla tego roszczenia w przepisach o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną czynem niedozwolonym lub wynikłą z niewykonania bądź nienależytego wykonania zobowiązania. Niezależnie, na podstawie art. 74 ust. 2 pkt 4 i ust. 3 ustawy o rachunkowości, dowody księgowe dotyczące środków trwałych w budowie, pożyczek, kredytów oraz umów handlowych, roszczeń dochodzonych w postępowaniu cywilnym lub objętych postępowaniem karnym albo podatkowym, przechowuje się co najmniej przez okres 5 lat od początku roku następującego po roku obrotowym, w którym operacje, transakcje i postępowanie zostały ostatecznie zakończone, spłacone, rozliczone lub przedawnione. Brak jest zatem podstaw do uwzględnienia wniosku Skarżącego w zakresie nakazania usunięcia jego danych osobowych przetwarzanych przez W.

Odnosząc się natomiast do zarzutu Skarżącego w zakresie nie wypełnienia przez W. obowiązku informacyjnego określonego w art. 25 ustawy, podnieść należy, zgodnie z art. 24 ustawy o działalności ubezpieczeniowej, zakład ubezpieczeń może zbierać, odpowiednio w celu oceny ryzyka ubezpieczeniowego lub wykonania umowy ubezpieczenia, zawarte w umowach ubezpieczenia lub oświadczeniach ubezpieczających składanych przed zawarciem umowy ubezpieczenia, dane ubezpieczonych lub uprawnionych z umowy ubezpieczenia (ust. 1). Zbieranie danych, o których mowa w ust. 1, odpowiednio w celu oceny ryzyka ubezpieczeniowego lub wykonania umowy ubezpieczenia przez zakład ubezpieczeń, nie powoduje po stronie zakładu ubezpieczeń obowiązku powiadomienia, o którym mowa w art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (ust. 2). W związku

z powyższym przepis ten jako *lex specialis*, powoduje, iż na W. nie ciążył względem Skarżącego obowiązek informacyjny wskazany w art. 25 ustawy.

II. Odnosząc się zaś do kwestii przetwarzania danych osobowych Skarżącego przez Spółkę, wskazać należy, iż z materiału dowodowego bezsprzecznie wynika, iż ww. podmiot w dniu [...] kwietnia 2013 r. dokonał trwałego usunięcia wszelkich danych Skarżącego. Wobec powyższego stwierdzić należy, że niniejsze postępowanie - ukierunkowane na zbadanie legalności przetwarzania danych osobowych Skarżącego i zasadności podniesionego przez niego żądania usunięcia danych - w tej części stało się bezprzedmiotowe, w związku z czym należy je umorzyć. Stosownie bowiem do art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267), zwanej dalej Kpa, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe w całości albo w części, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania odpowiednio w całości albo w części. W doktrynie wskazuje się, że: „Bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego, o której stanowi się w art. 105 § 1, oznacza, że brak jest któregoś z elementów materialnego stosunku prawnego, a wobec tego nie można wydać decyzji załatwiającej sprawę przez rozstrzygnięcie jej co do istoty. Przesłanka umorzenia postępowania może istnieć jeszcze przed wszczęciem postępowania, co zostanie ujawnione dopiero w toczącym się postępowaniu, a może ona powstać także w czasie trwania postępowania, a więc w sprawie już zawisłej przed organem administracyjnym.” (B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, C.H. Beck, Warszawa 2004, s. 478). Ustalenie przez organ publiczny istnienia przesłanki, o której mowa w art. 105 § 1 Kpa zobowiązuje go, jak podkreśla się w doktrynie i orzecznictwie, do umorzenia postępowania, nie ma bowiem wówczas podstaw do rozstrzygnięcia sprawy co do istoty, a dalsze prowadzenie postępowania w takim przypadku stanowiłoby o jego wadliwości, mającej istotny wpływ na wynik sprawy. Zatem, jedynie informacyjnie można wskazać, iż ustawa zezwala administratorowi danych na powierzenie innemu podmiotowi, w drodze umowy zawartej na piśmie, przetwarzania danych (art. 31 ust. 1 ustawy), zastrzegając jedynie, że podmiot, któremu dane powierzono może je przetwarzać wyłącznie w zakresie i celu przewidzianym w umowie (art. 31 ust. 2 ustawy).

Reasumując, przetwarzanie danych osobowych Skarżącego przez W. jest dopuszczalne, natomiast postępowanie w pozostałej części stało się bezprzedmiotowe.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Stronom, na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych oraz art. 129 § 2 w związku z art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego przysługuje, w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa).